

[L. Rasmussen.]

længere værende konservative Blade, efter at det ærede Medlem har fortalt, hvor usselt og elendigt det staar, saa vil han dog ikke male det helt sort i sort, og det er jo for Konservative og for Venstre saa elendigt og usselt, som det ærede Medlem selv fremstiller det — men han øjner et Lyspunkt. Det er Forsvarsvillien i det danske Socialdemokrati, og han ser altsaa Danmarks Fremtid bygget paa dette. Jeg vil sige til det ærede Medlem, at han maa passe paa, at det ikke er modsat, at det ikke i Virkeligheden er de konservative Politikere herinde, der ved den lunkne Maade, hvorpaa de sammen med Venstre har behandlet Sagen, har været med til at ødelægge Forsvarsvillien i det konservative Parti. Jeg tror, jeg kender det socialdemokratiske Partis Stilling nok saa godt som det ærede Medlem, og har han intet andet Haab at bygge Danmarks Forsvar paa i Fremtiden end Socialdemokratiet, saa ved ikke bare han, men alle i denne Sal, at han vil komme til at opleve en mægtig Skuffelse.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Holstein har Ordet for en kort Bemærkning.

Holstein: Jeg har aldeles ikke sagt, at jeg vilde bygge det danske Forsvars Reorganisation paa Sympatien og Interessen for det i Socialdemokratiet. Jeg har kun sagt dette ene, at i det ærede Medlem Hr. L. Rasmussens menige Vælgerbefolkning er der ikke den Modstand mod Forsvaret, som der er blandt deres Tillidsmænd paa Ting; der er i Virkeligheden i mine Øjne mere Forstaaelse af den storpolitiske Situations Alvor i hans menige Vælgerkorps, end der er blandt deres Tillidsmænd paa Ting. Det har jeg sagt. Saa vil jeg føje til, at vel har jeg indrømmet, at Forsvaret er uholdbart, som det er i Øjeblikket, det indrømmes jo af alle sagkyndige, det er de Konservative enige om. Det skal vel ikke bebrejdes de Konservative, at de ser, at nu gaar det ikke længere. „Berlingske Tidende“, som ellers er en skarp Dialektiker, havde forleden Dag det mærkværdige Ræsonnement, at da de Konservative havde et Medansvar for 1922-Ordningen, som i øvrigt er blevet saa grundigt misligholdt af Venstre bagefter, hvad de Konservative ikke kunde vide i 1922, skal de blive ved at opretholde et uholdbart Forsvar, saa er de moralsk forpligtede — det

var Kvintessensen deraf — til at opretholde et uholdbart Forsvar. Jeg tror, at der indenfor Rammen af de 50 Mill. Kr., som Statsministeren i 1922 har sat som Minimum for, at det danske Forsvar kunde komme til at svare til de Opgaver, som var sat af den højtærede Forsvarsminister, kan reorganiseres et Forsvar, hvor Maal og Midler svarer til hinanden. Men jeg tror ogsaa, det er umuligt under *den* finansielle Grænse.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen har Ordet for en kort Bemærkning.

L. Rasmussen: Det ærede Medlem Hr. Holstein gik op for at berigtige, hvad jeg havde sagt, men kunde ikke dy sig: inden der var gaaet et halvt Minut, gav han et nyt Spark til det konservative Organ „Berlingske Tidende“, og derefter erklærede han, at det var bare herinde i Rigsdagen, der blandt Socialdemokraterne var Modstand mod et Forsvar her i Landet. Det vil sige, han bekræftede, at jeg havde opfattet ham rigtigt. Det gør mig ondt for det ærede Medlem, hvis han tror, hvad han siger, for han vil komme til at opleve sit Livs største Skuffelse, hvis han tror at kunne bygge et fremtidigt Forsvar i Danmark paa Socialdemokratiet.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

I. A. Hansen: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i og Tilføjelser til Lov Nr. 126 af 27. Juni 1927 om Statens Tjenestemænd.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3013; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 44).